

Vážené kolegyně a kolegové, členové Svazu českých filatelistů,

vše nasvědčuje tomu, že tyto *Informace* jsou v letošním roce poslední. Proto mi dovoluje, abych Vám všem s jistým předstihem popřál příjemné prožití Vánočních svátků a do nového roku 2025 především osobní pohodu a zdraví. Pohoda a zdraví by nám všem měly umožnit nerušeně pokračovat v našem společném koníčku, kterým je filatelie.

Ve svém zářijovém příspěvku jsem upozornil na problematiku bankovních účtů klubů, vedených dosud na IČO našeho svazu. Reakce byla nepatrná, což považuji za signál, že již žádný KF či OS účet na IČO SČF nemají. Všem bankám proto bude předán písemný pokyn případné „zapomenuté“ účty na IČO SČF s okamžitou platností zrušit.

K mému velkému překvapení neobdržel sekretariát SČF v letošním roce doposud žádný reálný podnět či přání od členské základny, týkající se práce a činnosti SČF. Je to škoda, neboť podněty „zdola“ jsou základní nutností pro to, aby vedení organizace mohlo přijímat správná rozhodnutí. Členové vedení SČF nepředstavují sbor vševědoucích a neomylných a je proto v zájmu všech členů našeho svazu, aby vedení bylo odpovídajícím způsobem informováno o přáních a potřebách členské základny.

Vyvrcholením roku 2025 bude 7. Valná hromada SČF. V průběhu roku proto budou jednotlivé kluby a odborné společnosti dostávat k připomínkám řadu materiálů. Je třeba, abyste na tyto požadavky odpovědně reagovali, neboť Valná hromada určuje směr a vývoj našeho svazu minimálně na příštích pět let. A je v zájmu každého z nás, aby oněch pět let bylo úspěšných a pokud možno bezproblémových.

Julius Cacka, předseda SČF

Odkud přicházíme? Co jsme? Kam jdeme?

Název tohoto článku jsme si vypůjčili od slavného francouzského malíře Paula Gauguina, který tak pojmenoval své vrcholné, a v dnešní době i zřejmě nejslavnější dílo. Rádi bychom v něm, stejně jako malíř ve svém již zmiňovaném obraze, popsali změny, které se udály, dějí nebo jsou plánované na České poště, a které přímo či nepřímo ovlivňují i naše zákazníky – filatelisty.

V první řadě je potřeba si pojmenovat, co se za poslední dobu na České poště z pohledu filatelisty dělo. Zákazníci mohli pozorovat značný ústup filatelie z přepážek. Nabídka na poštách byla omezená a známky nebo filatelistické produkty bylo málo vidět. Pokud tedy na některých poštách vůbec byly vidět. Někde se totiž prodej filatelie přesunul z přepážek do zázemí diskrétních pokladen, o kterém ale věděli jen zasvěcení. I tam, kde zůstala filatelie na přepážkách, filatelisté mnohdy naráželi na nedostatek informací, mizivou prezentaci, a bohužel i na nechuť nebo neprofesionalitu pracovníků. Odpověď „nemáme“ tak často dovršila zákaznickou zkušenost. Naštěstí byly i světlé výjimky, díky kterým zůstala nabídka filatelie zachována v dostatečné kvalitě alespoň na některých pobočkách České pošty. Nabízejí se samozřejmě otázky, proč jednotlivé známky nemají k dispozici na všech poštách, proč je prodej filatelie v tak rozdílné kvalitě, přestože může jít o místa od sebe nepřilíh vzdálená, či proč tak zásadní odvětví, spjaté s poštovní správou od jejího prvopočátku, má zdánlivě tak malou důležitost.

Abychom získali odpovědi na všechny zmíněné otázky, musíme začít s vysvětlením některých interních procesů, které jsou za prodejem filatelie schované. Komu pravidelně prochází rukama brožura Emisního plánu českých poštovních známek, možná si někdy povšiml seznamu poštovních přepážek České pošty s filatelistickým zbožím. Jde vlastně o jakýsi seznam prodejních míst, kam Česká pošta zájemce o filatelii směřuje. Jejich počet se v čase mění. Od roku 2000, kdy dosáhl svého maxima při 74 prezentovaných místech, však neustále klesá až na aktuálních méně než 50. Tyto pošty měly vždy možnost disponovat materiálem v režimu filatelie, ostatní pošty měly k dispozici pouze materiál provozní, typicky pak známky užívané na výplatně. Náklady na jejich zásobení i filatelii

by mizivý zájem nedokázal kompenzovat. Tak tomu ale není, možná mnozí z Vás namítnou. Vždyť když jsem něco sháněl posledně, neměli to ani na přepážce z uváděného seznamu. A máte pravdu, žádná z pošt nemá nastavenou povinnost si objednávat cokoliv do zásoby bez toho, že by měla předem evidovaný zájem. Co by se totiž dělo, pokud by objednanou filatelii neprodala? Objem cenin, se kterými každá pobočka disponuje, vstupuje do tzv. „pokladních limitů“ dané pošty. Oč více má cenin, o to méně může mít peněz. V období výplat důchodů nebo dávek pak hotovost potřebuje nutně. Známky ležící v zásobě jim tedy mohou značně zkomplikovat provoz. Proto se někteří vedoucí rozhodli, že když nemají pravidelný odbyt, objednávat přestanou. Někteří částečně, někteří se rozhodli přestat s prodejem filatelie úplně. K tomu přispělo i dlouhodobé určování obchodních priorit, které známky opomínalo.

Jak tedy vrátit filatelii důstojné místo, které jí právem patří? Některé ze změn se již začaly dít. V prvé řadě se podařilo vedoucím pošt na některých emisích ukázat, že s filatelií může pracovat kterákoliv z pošt, s výjimkou pošt typu Partner. Také dostali k dispozici „Poptávkový list“, nástroj, prostřednictvím kterého dokáží od filatelistů zjistit zájem o konkrétní druh materiálu až s půlročním předstihem tak, aby si jej mohli objednat. Zároveň s pomůckami a nově nastavenými procesy mají vedoucí také větší motivaci k prodeji filatelie, minimálně u emisí, u kterých se předpo-

kládá plošný zájem, ať už pro jejich námět nebo pro mediální zájem o ně. Nedá se samozřejmě očekávat, že by o filatelii stáli zákazníci skutečně na každé malinkaté poštičce. Proto začaly vznikat na místech, kde se naopak zájem koncentruje, specializované přepážky Filapoint. Ty dokáží poskytnout kvalitní obsluhu na vysoké úrovni, včetně nadstandardních služeb, jako jsou třeba mimořádné nabídky nad rámec emisního plánu. I prezentace na těchto místech by měla být podstatně lákavější, s cílem oslovit nové zákazníky, kteří se dosud o filatelii vůbec nezajímali. Celkem by nakonec mělo být takovýchto míst více než 20 po celé republice, s dostupností ideálně do 50 km odkudkoliv. Současných osm poboček, kde již fungují, by tak v příštím roce mělo doplnit nejméně pět dalších pošt.

Jan Ištváněk, oddělení známkové tvorby ČP

Ocenění FEPA pro klub filatelistů 04-01

Asociace evropských filatelistických federací FEPA udělila čestné uznání za dlouhodobou činnost ve prospěch filatelie **libereckému klubu filatelistů 04-01**. Diplom byl zástupci klubu, panu Jiřímu Krausovi, předán v rámci kongresu FEPA v Kodani v říjnu 2024.

Jen několik dnů po návratu z kongresu se členové klubu vyfotografovali spolu s obdrženým oceněním. Libereckým filatelistům blahopřejeme a těšíme se, že i další kluby a odborné společnosti budou obdobně aktivní a v budoucnu budou oceněni ze strany FEPA!

Propagace výstavy Liberec 2025

Díky pochopení organizačního výboru evropské výstavy poštovních známek HAFNIA 2024 byla v prostorách této prestižní výstavy na frekventovaném místě propagována nadcházející národní výstava Liberec 2025. Návštěvníci výstavy HAFNIA zde spatřili banner liberecké výstavy zvoucí je k návštěvě naší akce. Informace o liberecké výstavě najdete na webové stránce <https://www.liberec2025.cz/>.

Termín pro **odeslání přihlášek** národnímu komisaři vyprší dne **14. února 2025**. LK

www.liberec2025.cz

INFORMACE SČF, číslo 3/2024.

Vydává Svaz českých filatelistů, z.s., Opletalova 29, 110 00 Praha 1; <https://svazfilatelistu.cz>

Uzávěrka čísla: 9. září 2024. Adresa redakce: sekretariat@informace-scf.cz

Redakční rada: Lubor Kunc (lubor.kunc@seznam.cz), šéfredaktor. **Členové:** JUDr. Ing. František Beneš, CSc., Ing. Petr Fencel, Ing. Mgr. Rudolf Schindler, Mgr. Václav Špatný, RNDr. Zdeněk Töpfer, CSc.

Grafická úprava: Mgr. Vladimír Münzberger.

Za obsah a původnost příspěvku ručí autor.

Zápis ze zasedání P-SČF konaného dne 26. 10. 2024, v Domě filatelie v Praze 1, Klimentská 6

Přítomni: Beneš F., Cacka, Helm, Chudoba, Kraus, Kunc, Musil, Münzberger, Sedlák, Svoboda.

Omluven: Fencel.

Host (za RK): Beneš V., Schindler

P-SČF projednalo výše uvedeným způsobem následující problematiku a přijalo toto rozhodnutí:

Program:

- 1) Zahájení
- 2) Volba návrhové komise a ověřovatele zápisu
- 3) Směrnice o činnosti národních komisařů (Helm)
- 4) Stav a další vývoj v oblasti mládežnické filatelie (Sedlák)
- 5) Informace o práci k problematice Obnova a rozšiřování členské základny SČF (Chudoba)
- 6) Informace o plnění finančního plánu SČF ke dni 30. 9. 2024 (Cacka)
- 7) Směrnice pro udělování ocenění SČF (Fencel)
- 8) Návrhy na ocenění po linii FEPA (Kraus)
- 9) Příprava výstavy PRAGA 2028 (Cacka)
- 10) Příprava Valné hromady SČF v září 2025 (Fencel)
- 11) Různé

Jednání **zahájil** předseda SČF J. Cacka a P-SČF zvolilo zapisovatele (Musil, Münzberger) a ověřovatele zápisu (Svoboda).

USNESENÍ

P-SČF schválilo:

- 1) **rozšíření pracovní skupiny** pro přípravu výstavy PRAGA 2028 o členy předsednictva L. Kunce a J. Sedláka;
- 2) jmenování **J. Krause** **jurymanem** pro otevřenou třídu;
- 3) udělení **ocenění M. Svobodové** zápisem do Knihy cti SČF za dlouholetou podporu SČF;
- 4) žádost Odborné společnosti filatelistických studií SČF, aby se stala pobočným spolkem SČF.

P-SČF vzalo na vědomí:

- 1) informaci J. Sedláka o stavu **mládežnické** filatelie;
- 2) informaci o současném stavu **webu** a jeho dalším rozvoji;
- 3) informaci J. Cacky o plnění finančního plánu SČF ke dni 30. 9. 2024;
- 4) zprávu předsedy **revizní** komise.

P-SČF uložilo:

- 1) pracovní skupině J. Kraus a L. Kunc upřesnit podmínky **pojistování** národních komisařů tak, aby nový předpis pro činnost národních komisařů vstoupil v platnost od 1. 1. 2025;
- 2) J. Sedlákově připravit evidenci **mládežníků** a vedoucích kroužků mládeže do 31. 12. 2024;
- 3) členům SČF předložit sekretariátu do 30. 11. 2024 případné návrhy na **ocenění FEPA**;
- 4) všem členům SČF předložit sekretariátu případné **připomínky ke stanovám SČF** do 15. 12. 2024;
- 5) členům P-SČF vyhodnotit své **plány práce** za rok 2024 a vyhodnocení předat S-SČF do 10. 1. 2025;
- 6) členům P-SČF připravit návrhy individuálních plánů práce na rok **2025** a předat je S-SČF do 30. 1. 2025; na základě těchto podkladů bude zpracován návrh plánu činnosti P-SČF na rok 2025 tak, aby mohl být předložen P-SČF do 15. 2. 2025 ke schválení;
- 7) P. Fenclovi rozeslat všem členům P-SČF dokumenty „Směrnice pro udělování ocenění SČF“ a „Harmonogram příprav VH SČF v roce 2025“ k případným připomínkám, které je nutné předat P. Fenclovi nejpozději do 15. 11. 2024.

Jednotlivé body byly **schváleny** v průběhu projednávání aklamací, jeden hlasující se **zdržel**.

Jednání bylo **ukončeno** ve 14 hod.

Zapsali: Musil a Münzberger **Zápis ověřil:** Svoboda

Ocenění českého filatelisty v Brazílii

Náš filatelista Jiří Kočner, kterého čtenáři znají ze stránek Informací jako aktivního vedoucího klubu mladých filatelistů v Ostravě, byl v roce 2024 oceněn titulem „Mezinárodní filatelista roku 2023“ udělovaným brazilskou asociací FILABRAS. Ta jej ocenila za jeho aktivity v oblasti mezinárodní spolupráce a práce s mládeží. Panu Kočnerovi k jeho ocenění gratulujeme a přejeme mu hodně aktivních mladých sběratelů! LK

Filatelistické výstavy v našem okolí

Ve dnech 29.-31.8.2025 se bude v rakouském Gmündenu konat tradiční filatelistická výstava „**phila**“ – **Toscana 25**. Jde o regionální a národní filatelistickou výstavu s mezinárodní účastí a to I.stupeň a II.stupeň (bývalá premiéra). Na obou typech výstavy jsou vypsány výstavní třídy: tradiční filatelie, poštovní historie, celiny, aerofilatelie, astrofilatelie, tematická třída, maximafilatelie, kolký, pohlednice, otevřená třída, filatelistická literatura, mládež a jednorámové exponáty. Poplatek za 1 rám (12 listů formátu A4) je 25 EUR, exponáty mládeže jsou od poplatků osvobozeny. Uzávěr přihlášek je 31.5.2025. Naši vystavovatelé tak mají příležitost získat potřebnou kvalifikaci. Formulář přihlášky je k dispozici na www.bmsv-gmunden.at. Jakékoliv další informace lze získat u pana Rudolfa Spielera (spielerrudolf@aol.com, tel.: +43 664 73 78 3365). Jelikož zatím nebyl jmenován český národní komisař pro tuto výstavu, mohou se zájemci hlásit přímo na sekretariátu SČF. J. Cacka

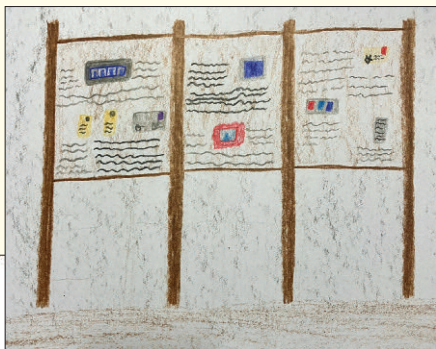

Jak bylo uvedeno v minulém čísle Filatelie, listopadová výstava kontextových exponátů, pořádaná Odbornou společností filatelistických studií Svazu českých filatelistů, proběhla po všech stránkách úspěšně. Výpravný výstavní katalog dokonce musel být dotištěn, aby se dostalo na všechny zájemce. Ti, kdo si o něj napsali do redakce Filatelie, jej samozřejmě obdrželi, dalším zájemcům však už, bohužel, vyhovět nelze.

Původní náklad katalogu, rozprodáný přímo na výstavě, má modré desky, dotisk je má vínové. Z obsahu přinášíme několik ukávek. Všechny exponáty jsou v katalogu vyobrazeny a není vyloučeno, že pořádací odborná společnost jeho obsah zveřejní na svých webových stránkách, až si je zřídí.

Milým překvapením byla „kniha plná díků“, kterou ve formátu A3 a o 44 stranách vlastnoručně napsaly, nakreslily a svázaly děti z jedné třídy waldorfské školy, které výstavu navštívily. Ukázkou z ní přinášíme na 6. straně Informací.

Jedna z dětských kreseb

UNIKÁT

Do dnešního dne je znám pouze jeden exemplář známky 1,50k. v úzkém formátu s převráceným písmem – unikát.

Známkou byla poprvé popsána v roce 1933 v katalogu Ekstein. Od té doby byla uváděna v různých katalozech a přehledech, v roce 2001 se známka objevila v sílové aukci Klein, tam ji zakoupil významný vystavovatel a ten ji později prodal v aukci Burda 2017.

UNIQUE

To date, only one exemplar of the 1.50 K stamp in narrow format with reversed overprint is known – UNIKATE.

This stamp was first described in 1933 in the Ekstein catalogue. Since then, it has been listed in various catalogues and handbooks. In 2001, it was bought by a collector at a mail auction, who later sold it in the Burda 2017 auction.

Vojenská letadla nakládání leteckou poštou pro první zahraniční poštovní leteckou linku

Military aircraft loaded with air mail for the first foreign air mail service

BĚŽNÁ KORESPONDENCE

Od 31. března bylo možno na této lince podávat i běžnou korespondenci. Poštovní čísla 1 k. základní příplatek a 1,50 k. letecký poplatek za každý úsek letecké trati. Za tím účelem byly vydány tři letecké známky v hodnotách 1,50 k., 2,50 k. a 4 k.

REGULAR CORRESPONDENCE

From 31. March, it was possible to send also regular correspondence on this line. The postage was: 1 K basic surcharge and 1.50 K airmail fee for each section of the air route. For this purpose, three airmail stamps with values of 1.50 K, 2.50 K and 4 K were issued.

Základní série raženských známek
Basic series of Austrian stamps

Nová leteckých známek s přetiskem
Series of airmail stamps with overprint

1919

V únoru 1919 přestaly platit na dočasně Československa raženo-uherské známky, nepoužitě různé exempláře byly na podzim 1919 oficiálně přetisknuty nápisem: POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919. U hodnoty 2,50 k. a 4 k. byly přetisknuty pouze exempláře na bílém papíře v širokém formátu. U hodnoty 1,50 k. vzácně i exempláře z prvního nákladu, tedy v úzkém formátu, kterých je známo asi 10 až 15 ks.

1919

In February 1919, Austro-Hungarian stamps ceased to be valid in the territory of Czechoslovakia, unused remnant exemplars were officially overprinted with the inscription POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919 in the autumn of 1919. For the values of 2.50 K and 4 K, only exemplars on white paper in wide format were overprinted. For the value of 1.50 K, even the exemplars from the first edition, i.e. in narrow format, of which about 10 to 15 pieces are known, were rarely overprinted.

CERTIFIKACE

Zkoušená: Leberický, Gilbert, Karásek, Pittnermann a majetnická značka Alois Stach a Kaufmann, Atesty: Karásek (2001), Pittnermann (2002), Vrba (2017).

CERTIFICATION

Tested: Leberický, Gilbert, Konísek, Pittnermann and the ownership mark Alois Stach and Kaufmann, Certificates: Karásek (2001), Pittnermann (2002), Vrba (2017).

UNIKÁTNÍ LETECKÁ 1,50K. ÚZKÁ S PŘEVRÁCENÝM PŘETISKEM POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919

UNIQUE 1.50 K AIRMAIL STAMP, NARROW WITH REVERSED OVERPRINT PČ 1919

1918

Pro zrychlené zaslání vojenských zpráv mezi Vídní a východní frontou byla zřízena 19. března 1918 letecká linka mezi Vídní, Krakovem a Lvovem a později prodloužena do Kyjeva.

1918

To speed up the sending of military messages between Vienna and the Eastern Front, an airmail line was established on 19 March 1918 between Vienna - Krakow - Lviv and later extended to Kiev.

VŠE ZAČALO ERUPCÍ

IT ALL STARTED WITH
AN ERUPTION

Queen Mary's Peak (2062 m), sopka na malém ostrově Tristan da Cunha, který leží uprostřed Jižního Atlantiku, téměř 2 500 km od jakékoli další pevniny. Je tak nejdlehljším trvale osídleným místem na Zemi. Sopka stojí přímo nad jedinou osadou ostrova, známou jako **Edinburgh sedmi moří**.

10. října 1961 sopka nečekaně vybuchla a toto městečko bylo z velké části zavaleno. Všech 264 obyvatel ostrova se muselo evakuovat na dvou malých rybářských lodích. Naštěstí již druhý den je zachráněna nizozemská loď, která je odvezla do 2 800 km vzdáleného Kapského Města. A protože Tristan da Cunha je součástí britského zámořského území, byli poté posláni do Southamptonu na palubě lodi RMS Stirling Castle.

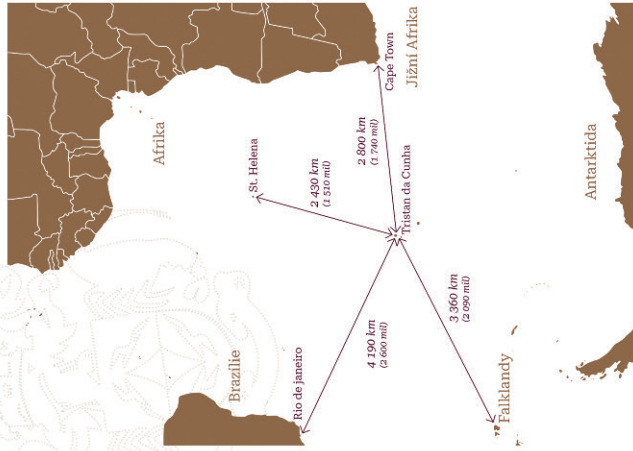

Queen Mary's Peak (2 062 m) is a volcano on the small island of Tristan da Cunha, which lies in the middle of the South Atlantic. It is the most remote permanently inhabited place on Earth. The volcano stands directly above the island's only settlement, known as the Edinburgh of the Seven Seas.

On October 10, 1961, the volcano erupted unexpectedly and the town was

Sopka Queen Mary's Peak
Volcano

largely submerged. All 264 inhabitants of the island had to evacuate on two small fishing boats. Fortunately, they were rescued the next day by a Dutch ship which took them to Cape Town, 1 700 miles away. And because Tristan da Cunha is part of British Overseas Territory, they were then sent to Southampton aboard the RMS Stirling Castle.

2 dopisy s kompletní serií Tristan Relief, odeslané na Sv. Heleně pasażéry lodi, která v týdnu 12. -19. října 1961 připlula k ostrovu. Doporučené zaslaných zásilek se dochovalo jen několik!

2 letters containing the complete Tristan Relief series, sent to St. Helena by passengers on the ship that called to the island during the week of 12. - 19 October 1961. Only a few registered mailings have survived!

Milý pane Eiselt,

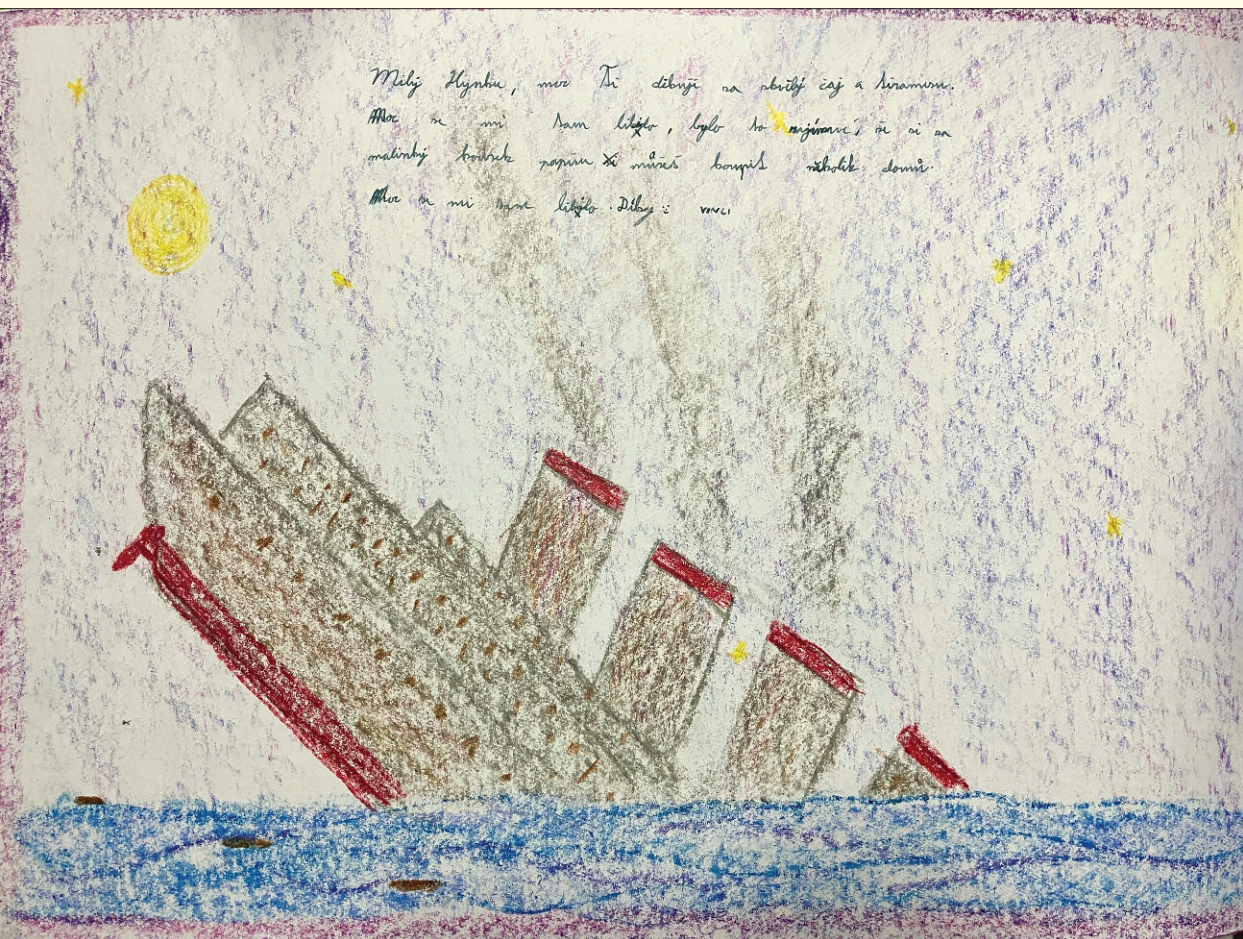
moc Vám děkuji za naučný výlet ohledně poštovních známek. Bylo to naučné a velmi mě zaujaly pošty z Tisovic, které se dochovaly v dobrém stavu. Inspirovalo mě to ke sbírání známek, a pokud budu mít šanci, tak navázím na nějakou sbírku a vrácnou.

Moc Vám také děkuji za fantastický čaj a skvělé káramise.

Děkuji Stella.

Na výstavě probíhaly komentované prohlídky, návštěvníkům se v jejich rámci nejčastěji věnoval předseda OS FS SČF David Kopřiva, kterému zdatně sekundoval pracovník redakce Filatelie Hynek Eiselt. A právě ten výstavou provedl děti z waldorfské školy, které mu pak poděkovaly vlastnoručně zhotovenou knihou, do níž každé něco napsalo a nakreslilo. Bylo by hezké, kdyby je výstava přitáhla ke sbírání známek, jak o tom nahoře píše žákyně Stella.

Milý Hynek, moc Ti děkuji za skvělý čaj a káramise.
Moc se mi tam líbilo, bylo to zajímavé, se si na
malých káramise papírů se mi více koupil několik domů.
Moc se mi tam líbilo. Děkuji: Stella

Ve dnech 17. až 20. října se konala v Kodani evropská výstava poštovních známek HAFNIA 2024 (<https://www.hafnia24.com>).

Na výstavě byly následující výstavní třídy: třída šampionů, tradiční filatelie, poštovní historie, aerofilatelie, fiskální filatelie (koly), celiny, tematická filatelie, otevřená třída, třída pohlednic, třída mládeže, třída jednorámových exponátů (včetně dvou a třírámových exponátů) a třída literatury. Celkový rozsah výstavy byl 1502 výstavních ploch, což odpovídá 362 exponátům a 60 exponátům ve třídě literatury. Členem výstavní jury byl i náš zástupce Jiří Černý.

Z České republiky se soutěže úspěšně účastnily následující exponáty, zároveň uvádím i počet obdržovaných bodů a medaili:

V Grand Prix Class (třída šampionů) se zúčastnili Vít **Vaniček** - *Postal History of Czech Lands (From the Beginning until 1867)* a Nicholas M. **Kirke** - *The Evolution of Outbound Foreign Mail cancelled in New York City 1845-1878*.

Ve třídě Tradiční filatelie se zúčastnili Václav **Šraut** - *Albania 1913-1945* (80 bodů, pozlacená medaile) a Lubor **Kunc** - *Europe K.u.K. Kriegsmarine 1914-1918* (88 bodů, velká pozlacená medaile).

Třídy Otevřené filatelie se zúčastnil Jiří **Kraus** - *Finding Antarktika - Then Finding More of it* (94 b., zlatá medaile).

Ve třídě mládeže se zúčastnil: Vojtěch **Zábojník** - *The Motorcar* (80 bodů, pozlacená medaile).

Skvělý úspěch na výstavě HAFNIA 24 dosáhl exponát Nicholase M. **Kirke**, který získal **velkou čestnou cenu** (Grand Prix d' Honneur), což je nebyvalý úspěch české filatelie, který žádný z našich vystavovatelů v posledních desetiletích nikdy nedosáhl. Dalším pozitivem české reprezentace je, že exponátu J. **Krause**, který obdržel nejvyšší počet bodů z celé třídy Otevřené filatelie, chyběl jenom krůček k velké zlaté medaili. Je třeba uvést, že i 88 bodů pro exponát Lubora Kunce je skvělé nakročení pro získání zlaté medaile na budoucích výstavách.

Jako národní komisař jsem se zúčastnil u každého z exponátů diskuze s jurymany a jejich zpětnou vazbu předal vystavovatelům, pokud si vystavovatel nevyšlechl hodnocení sám.

Za zmínku stojí několik postřehů z výstavy.

- HAFNIA 24 se se konala v samém centru Kodaně ve staré hale „Ox Hall „Øksnehallen“ postavené v roce 1901, která je dnes jednou z nejznámějších výstavních prostor v Kodani. Má celkem 5.000 m² plochy a byla využita pro vystavovatele i pro obchodníky. Nachází se 400 metrů od kodaňského hlavního nádraží a stanice metra. Letiště je pouhých 8 km od výstaviště.
- Výstavní rámy byly podobné českým, ale s jednodušším usazením plastových skel v hliníkových rámech, kde se nemuselo nebezpečně s rámy otáčet.
- Výstava se konala téměř v centru města a pouze nad vstupem na výstavu byla uvedena reklama na její pořádání. Vstup byl zpoplatněn, celkový počet návštěvníků odhaduji na několik tisíc.
- Z České republiky (co jsem zjistil) bylo přítomno i několik sběratelů (bez rodinných příslušníků), řada z nich navštívila výstavu i na několik dnů.
- Je škoda, že z kapacitních důvodů se výstavy v Kodani nemohlo zúčastnit několik dalších našich vystavovatelů. Domnívám se, že příště bychom jako svaz SČF za naše vystavovatele měli více zabojovat.

Jiří **Kraus**, národní komisař

Pamatováno bylo i na unavené návštěvníky.

Ze světa: nové logo Královské filatelistické společnosti v Londýně

Královská filatelistická společnost obdržela svůj přídomek „královská“ v listopadu 1906 od tehdejšího britského vládcce a nadšeného filatelisty, krále Eduarda VII (1841-1910). Tento čestný titul ale vždy platí jen po dobu života příslušného vládcce, jeho nástupce se pak může sám rozhodnout, kterým organizacím svůj patronát udělí a kterým nikoliv.

Od roku 1953 byla patronkou společnosti královna Alžběta II (1926-2022). V té době bylo logo filatelistické společnosti opatřeno řádkou informující, že patronkou organizace je Její Výsost Královna. Po jejím skonu musela společnost tuto řádku vypustit, místo ní používala logo se svým názvem. Nový král Karel III (nar. 1948) využil první výročí své korunovace z května

2023 k rozhodnutí, kterým organizacím bude patronem a tím jim umožní užívat přídomek „královský“. V květnu 2024 jeho kancelář oznámila Královské filatelistické společnosti, že se jí nový král rozhodl svůj patronát potvrdit, a proto od června 2024 bylo provizorní logo nahrazeno novým, ve kterém je jako patron uváděn již nový král. LK

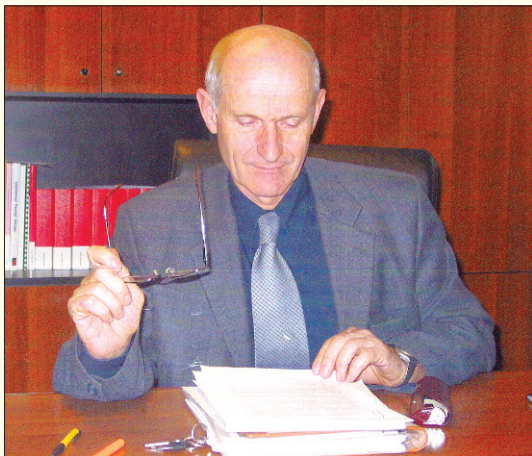
Logo společnosti se svým názvem

Logo společnosti s patronátem nového krále

Miroslava Špačka, celoživotního pošťáka a po více než čtvrt století náměstka ředitele Ústředního ředitelství spojů (ÚRS) a pak náměstka generálního ředitele České pošty, jsem poznal před čtyřiceti lety. Pracoval jsem tehdy v Poštovní filatelistické službě, což byl podnik spadající pod jeho vedení, i když jen vzdáleně, protože zprostředkovaně přes několik dalších mezistupňů. Byla to tedy známost spíše jednostranná, já jej vnímal jako našeho šéfa nejvyššího, zatímco on si mě mezi tisíci a desítkami tisíc dalších pošťáků těžko mohl povšimnout.

FRANTIŠEK BENEŠ

Náměstek generálního ředitele ČP Miroslav Špaček.

Až po letech jsem se dozvěděl, že to tak úplně nebylo, protože už tehdy nepřehlédl určité obchodní oživení, které jsem do POFISu vnesl, jako pořádání aukcí, propagace sbírání známek, publikování výkupu v celostátním tisku a podobně. Blíže jsme se seznámili na Federálním ministerstvu spojů, kde jsem po revoluci vedl oddělení známkové tvorby. Zmínil jsem se o tom před sedmi lety ve F5/2017 v článku věnovaném nové emisi Osobnosti – Věra Čáslavská, a tak z něj teď mohu citovat:

„Měl jsem štěstí, že jsem se s paní Věrou trochu znal a jestli bych měl na někom ukázat rčení, že čím větší osobnost, tím 'obyčejnější' a lidštější člověk, mohla by být příkladem. A protože o tom, jací jsme, dobře vypovídá i to, s kým se stýkáme a koho máme rádi, dovoluji osobní vzpomínku. S Věrou Čáslavskou mě seznámili moji dlouholetí přátelé, Jarmila Mykytyňová a Miroslav Špaček, dnes už dávno manželé a oba v důchodu, ale tehdy pošťáci jako já, tedy abych byl přesný, oni byli pošťáci o hodně výš postavení. Já začínal u pošty počátkem 70. let jako doručovatel na obvodní poště v Praze 6 v Kačkově ulici (je pojmenována po sochaři Bohumilu Kačkově a nikoli po jeho slavném jmenovci spisovatel Františkovi – ano, podepisoval se leckdy i česky!). Pak škola, krátká epizoda v nakladatelství (kde jsem se ale seznámil s Pavlem Čtvrtníkem, ředitelem Poštovního muzea), a v roce 1984 jsem nastoupil do Poštovní filatelistické služby. A právě tady jsem se poprvé setkal s Jarmilou. Pamatuji si to jako dneska. Zavolali mě do ředitelny, tam seděla hezká mladá urostlá holka a smála se jako blázen. Zrovna tam něco vyřizovala s ředitelem Pořisu Pospíšilem (pracovala na nadřizovaném

ředitelství a myslím, že měla náš podnik na starosti) a hned mi svým bezprostředním vystupováním padla do oka. V následujících letech jsme měli řadu služebních příležitostí ke spolupráci, například při přípravě Světové výstavy poštovních známek PRAGA 1988. V rámci své pracovní náplně měla ke známkám, jejich vydávání a prodeji blízko i nadále, a protože i já jsem působil ve stejném oboru, neztratili jsme se z očí ani později.

Na první bližší setkání s Miroslavem Špačkem si pamatuji taky dobře. Bylo to počátkem 90. let, to už jsem byl vedoucím oddělení známkové tvorby na Federálním ministerstvu spojů, mým šéfem byl Vincenc Nimmerfroh (mimořádná osobnost!) a jednou k němu přišel cosi projednávat Mirek, který byl tehdy náměstkem ředitele ÚRS. Už když vešel do místnosti, bylo vidět, že je to skutečný frajer. Mírně se usmíval, ale ne povýšeně, pozorně naslouchal i nováčkovi, jako jsem byl já, a mluvil naprosto orientovaně a k věci. A tihle dva celoživotní pošťáci Mirek a Jarmila (jimž mimochodem filatelisté mají za co děkovat – minimálně za uspořádání výstav PRAGA 1998 a 2008) mě seznámili s paní Věrou. Jako oni bydlela totiž v Černošicích u Prahy, kde měla malý byt se zahrádkou v domku po rodičích. Potkali se, byli si sympatičtí (i proto o nich mluvím, abych ukázal, jaké lidi měla paní Věra ráda), skamarádili se, a když potřebovala nějakou právní radu, seznámil jsem se s ní i já, a pak jsem měl příležitost se s ní čas od času potkávat – u nás v Klimentské, a hlavně doma u Jarmily a Mirka nad pečenou kachnou. Naposledy to bylo krátce před její smrtí, kdy vypadala, že svou těžkou nemoc překonává, a o to větší to byl šok, když jsme se dozvěděli o jejím skonu. O paní Věře je těžké mluvit, a už vůbec to nejde v pouhém článku, byla by třeba celá kniha. Kdybych měl stručně vyjádřit svůj pocit z ní, řekl bych Laskavá bojovnice. Zdálnivě je to protimluv, ale ji v mých očích vystihuje.“

Rytec Miloslav Bláha s manželkou, Václav Havel, Věra Čáslavská a manželé Špačkovi u sochy Olbrama Zoubka.

S Mirkem a Jarmilou, jeho pozdější ženou, jsme se pak skamarádili a přátelství nám vydrželo po desítky let, doslova až do Mirkova skonu; opustil nás letos v létě, 27. srpna... Nikdy mu nešlo o díky a uznání, a to i když pro poštu tolik vykonal. Pro nás pak je nejzajímavější, co všechno udělal pro známkovou tvorbu, pro Svaz českých filatelistů a pro sběratele známek obecně. Nechluobil se tím a o to více by to nemělo být zapomenuto. Proto jsem požádal několik osobností se vztahem k našemu oboru, aby na něj krátce vzpomínaly.

Napřed ale několik životopisných dat. Miroslav Špaček se narodil 26. ledna 1946 v Černošicích u Prahy. Po ukončení Vysoké školy dopravní v Žilíně, kterou absolvoval v roce 1969 s červeným diplomem, nastoupil do Výzkumného ústavu spojů v Praze. Odtud po třech letech přešel na Federální ministerstvo spojů, kde zastával funkci vedoucího oddělení přepravy. V roce 1982 nastoupil na Ústřední ředitelství spojů Praha do funkce náměstka pro poštu, kam spadala i oblast známkové tvorby a filatelie. Od roku 1993, po vzniku státního podniku Česká pošta, vykonával funkci náměstka generálního ředitele pro provoz a obchod. Kromě činností spojených s řízením pošty se spolu se Svazem českých filatelistů podílel na organizování Světových výstav poštovních známek PRAGA 1988 a 2008, Mezinárodní výstavy PRAGA 1998 či Evropských výstav Brno 2000 a 2005.

Miroslav Špaček na Světové výstavě poštovních známek PRAGA 2008, vlevo hlavní ekonom výstavy Josef Běloubecký.

Podporoval i pořádání oblastních výstav poštovních známek a dalších filatelistických akcí. Po mnoho let byl členem komise Ministerstva průmyslu a obchodu pro tvorbu emisního plánu poštovních známek. Od srpna 2007 se známčkám a filatelii věnoval na plný úvazek ve

funkci ředitele odboru známkové tvorby generálního ředitelství České pošty, a to až do odchodu do důchodu v únoru 2009. I potom byl stále členem ministerké komise pro tvorbu emisního plánu a komise pro výtvarnou podobu poštovních známek. Vyhledával a vymýšlel zajímavé náměty na vydání nových emisí. Moc ho to bavilo a tak, jak bylo jeho zvykem, i tohle dělal na plný plyn. Jeho přáteli se v průběhu let stali výtvarníci a rytci i řada filatelistů.

Na poště celý život pracovala i jeho žena **Jarmila**, tehdy se ještě jmenovala **Mykytyňová**, která měla také velmi blízko k poštovním známčkám, filatelii a filatelistům. Víme to z první ruky, seznámil jsem se s ní v polovině 80. let v Pofisu a sledoval pak její kariéru na generálním ředitelství České pošty, kde řadu let působila v oddělení filatelie. O svém muži řekla: „*Můj manžel byl báječný muž. Hodný, pracovitý, starostlivý, obětavý, chytrý, ale i zábavný a vtipný. Prostě pohodový člověk. Dokázali jsme si spolu povídat hodiny a hodiny, i jenom tak mlčet. Měl spoustu energie a přestože byl starší než já, dokud byl zdravý, udržet s ním krok jsem nedokázala. Chodili jsme po horách, dokonce mě přemluvil i na běžky. On ale vždycky musel běžet dopředu a zase se pro mě vracet, prostě ta energie z něj přímo sršela. Zažili jsme toho spolu hodně, zbývají už jen vzpomínky. Je mi po něm moc smutno. Mirku, děkuji Ti za všechno!*“

Vzpomínku poslal i **Břetislav Janík**, který po mnoho let stál v čele odboru a pak oddělení známkové tvorby generálního ředitelství České pošty. „*S Mírou jsem se poprvé potkal v roce 1986, kdy byl ustaven Organizační výbor Světové výstavy poštovních známek PRAGA 1988. Jako tajemník OV jsem byl v častém styku s představitelům zásadního spoluorganizátora, zastupujícího Československou poštu, a to s náměstkem generálního ředitele Miroslavem Špačkem. Hned na počátku bylo zřejmé, že jsme si spolu 'sedli'. Ještě dlouho po výstavě mi dělal dobrou reklamu mezi svými kamarády, protože mu imponovalo, že mezi námi si stačilo podat ruku a všechno fungovalo. Tato 'reklama' mi otevírala další dveře mezi pošťáky, vynikající osobnosti a srdcaře České pošty, se kterými mě postupně seznámil. S Mírou a jeho ženou Jarmilou jsme se skamarádili a později z toho vznikla nevelká parta s několika výtvarníky, která se ráda scházela v Mírově vinárničce v suterénu jeho rodného domku v Černošicích, řečené Moštárna, nebo na jeho chalupě, a příležitostně – když zde byly výstavy – také v Lávovém Grilu v Jilemnici. Mirek oceňoval můj mezioborový záběr ve filatelii, a tak velkoryse za poštu zařadil do společného programu Světové výstavy PRAGA 2008 virtuální světovou filatelistickou výstavu EXPONET, kde si na desítky počítačů návštěvníci mohli prohlížet nevidané světové exponáty také digitálně.*“

Mirek byl pro mě něco jako zjevení. Později, když už jsem pracoval v oboru spojů, jsem s ním mohl probírat kolegiálně a vždycky se spolehnout, že téma moudře posoudí a nabídne mi možnost vybrat tzv. vítěznou variantu. Stačila nám k tomu polední chvíle na oběd, třeba s Plzničkou v Bredovském dvoře. Oba jsme ji měli rádi a nebyli jsme sami. Míra patřil mezi několik málo kamarádů, kde opravdu fungovala vzájemná důvěra a víra v toho druhého. To trvalo i v době, kdy jsem praco-

val v Českém telekomunikačním úřadu a měl blízko k činnosti tzv. dohledu regulátora poštovních služeb nad Českou poštou. Tehdy jsem inicioval vydávání známkových sešitků ČTÚ, které se rychle staly oblíbeným reprezentačním předmětem úřadu. Právě skutečnost, že je vydával nadřízený orgán České pošty, mohla být impulsem, pro který se v novém vydání katalogu POFIS Česká republika 2025 poprvé objeví.

Když jsem ve druhé polovině 80. let přišel do Prahy dělat tajemníka výstavy PRAGA 1988, byla to pro mne práce snů. Byly to krásné tři roky s obrovskou odpovědností a každodenní rozmanitostí. Právě výborná spolupráce s Miroslavem Špačkem jako zástupcem spolupodatelé dělala tuto činnost jednodušší a radostnější. Pak přišlo mezidobí, kdy jsme se s Mirkem tak často nevidali. V tu dobu dělal ředitele odboru známkové tvorby České pošty, a to až do odchodu do důchodu počátkem roku 2009. Několik měsíců poté daly výpověď i tři pracovnice odboru známkové tvorby v čele s Vítězslavou Franckovou. Jejich nadřízená výpovědi přijala a kancelář odboru tak měla od 1. října 2009 osiřet. A nejen kancelář, ale i vydavatelská činnost producenta poštovních známek, což by byl samozřejmě velký provozní, ale i právní problém. A tak z generálního ředitelství požádali Miroslava, aby znovu nastoupil na Českou poštu a dále vedl známkovou tvorbu. To Míra nevyslyšel, ale nabídl jiné řešení. Vzpomněl si na mě a doporučil mě na tuto funkci. Byl jsem pozván na pohovor a přijat na funkci vedoucího oddělení známková tvorba. Psal se 1. říjen 2009 a autorem této myšlenky byl Míra Špaček. A tak jsem po řadu následujících let mohl díky němu pracovat na nejlepším místě, jaké jsem si jako celoživotní milovník známek mohl přát. Mirku, nejen za tohle Ti děkuju a věř mi – moc mi chybíš!“

Jedno ze slavnostních představení nově vydaných známek na Hlavní poště v Praze. Vlevo M. Špaček, proti němu B. Janík, vedle rytec M. Srb a poštmistřová M. Chábová.

Vzpomínku připojil i **Jaromír Knotek**, který je se svou manželkou Líbuší – a teď už i se svým synem Kamilem – autorem či spoluautorem mnoha našich poštovních známek.

„S Mirkem Špačkem jsem se osobně seznámil prostřednictvím jeho čepice. Byl jsem tehdy, někdy koncem let devadesátých, v holešovické tiskárně známek na schválení nátisků a kdosi ze zaměstnanců si povšiml, že na židli zůstala jeho kšiltovka. Měl přede mnou v PTC

nějaké jednání a těsně jsme se minuli. Jezdil jsem v té době z Hanspaulky do tiskárny do kole, čekala mne ještě cesta přes Hlávčův most do Olšanské ulice na Žižkov, kde tehdy sídlilo oddělení známkové tvorby, a tak jsem se nabídl, že mu ji přivezu. Vyhledal jsem jeho kancelář, kde mne už očekával. Podivil se, když jsem vstoupil ve sportovním oblečení, s cyklistickou přilbou a v šortkách. Pochlubil jsem se, že za dob studií jsem jezdil každý den, s výjimkou zimních měsíců, z Kladna na Akademii na Letnou, třicet kilometrů tam a třicet zpět domů. Jeho to však neohromilo a vyrazil mi dech daleko větším počtem kilometrů, které běžně zdolával.

V roce 2008 se dozvěděl, že se ženou připravujeme aršík známek s námětem CHKO Křivoklátsko. Měl na Křivoklátsku chalupu a nabídl nám, abychom ho navštívili a využili chalupu jako základnu pro studijní cesty. Protože měl o přírodu zájem, připojil se k našim průzkumným výpravám. Křivoklátskem nás provázel ředitel CHKO Petr Hůla, s kterým jsem se znal z přístrojového potápění.

Později jsme podnikli i několikadenní studijní cesty na Šumavu, kterou zase s bývalým ředitelem NP Lojzou Pavlíčkem vyjednal Mirek. Těchto pobytů se už zúčastnila i jeho žena Jarmila. Následovalo Karlštejnsko a další rok pobyt v Beskydech, kde jsme na několik dní okupovali chalupu Jarmilinych příbuzných.

Špačkovi a Knotkovi (tí uprostřed) na jedné ze studijních cest v rámci sbírání podkladů při přípravě přírodopisných aršíků.

Výsledkem těchto studijních cest byly vždy známkové aršíky, které se úspěšně umístily v anketě o Nejkrásnější známku roku. Znáмка s Karlštejnem dokonce obsadila stupínek nejvyšší. Už během prvních výletů jsme se sprátelili a rád vzpomínám na oslavy narozenin u nás, nebo v jejich "moštárně", kterých se zúčastnili i jejich dobří kamarádi, například František Beneš, Břěta Janík, Věra Čáslavská, rytec Míla Bláha zvaný Rejpal a další, ze kterých se stali také naši přátelé.

Za Mirkem jsme do Černošic jezdili až do poslední doby. Zpráva o jeho úmrtí nás zřítla, i když jsme věděli o jeho těžké nemoci. Moc nám schází a bude scházet. A nejenom nám."

Rytec obrovského počtu poštovních razítek **Miloslav Bláha** vzpomínal: „Neumím si představit nikoho schopnějšího a lepšího srdcaře v oboru pošty, než Mirka. Jako začínající rytec jsem kdysi dávno za ním jako za provozním šéfem přišel, že mám zájem o práci, a on mi přátelsky poradil. 'Hele, rytců známek máme teď dost, ale já bych tě potřeboval na výrobu poštovních razítek, denních i příležitostných, a o veškerou specializaci na poštovní orážecí stroje.' Poslechl jsem, i když v rytecké dílně v DOS na Orteňáku seděli dávno znárodnění živnostníci, co nikomu moc radit nechťeli a když jsem se naklonil, abych viděl, jak postupují při rytí, dali přes rytinu ruce a řekli: 'Ta Sparta hraje na...'. Ano, takové to tehdy bylo. A co bylo nejhorší, dokázali tiše sedět celou směnu, což pro mě jako kluka byla síla. A právě Mirek mi přes Jarmilku Mykytinovou posílal k vpracování výtvarné návrhy na příležitostná razítka, která si u pošty objednávali různí zájemci a DOS mi je pak zadala k vyrytí. Moc rád na něj vzpomínám jako na šéfa a jsem hrdý, že jsem taky pošťák.

Časem jsem se samozřejmě poohlížel po práci jinde. V České národní bance jsem předložil své kresby a rytiny a oni řekli, že mě berou. Mirek Špaček, když se to dozvěděl, mi zavola a promluvil do duše, že bych jako rytec byl v bance až bůhví kolikátěj, kdežto v DOS 01 na Dimitrovově náměstí jsem potřeba. Měl pravdu a zůstal jsem tedy pracovat pro poštu. Pracuji pro ni dodnes, i když už jako důchodce-živnostník.

A s tou mou živností mi Mirek taky pomohl. Byla revoluce, Gottwaldov řval, že se chtějí zase jmenovat Zlín, a to bylo razítek v té době! Denní, Grafosy, Postálie, Haslery NECE a vedení v 01 chtělo okamžitě vše předělat. No a Mirek, když jsme mu řekli, že se to nedá rychle dodat, navrhl, abych si zařídil živnost. Jó to byl šéf, tomu to páliło, byl to prostě machr a s neobyčejně lidským přístupem. Mirku, moc vděčně Ti děkuju!"

Miloslav Bláha předává Václavu Havlovi pečeti, které mu vyrýl jako dárek; vlevo Věra Čáslavská.

Slavomil Strnad, pořadatel mnoha krásných filatelistických výstav a akcí v Jilemnici, vzpomínal: „S Miroslavem Špačkem jsem se blíže osobně seznámil na filatelistických akcích v letech 2002-2003. Následně jsme s W. Müllerem jako zástupci Komise námětové filatelie SČF po několik let na jeho pozvání v Olšanské ulici absolvovali debaty týkající se emisních plánů poštovních známek pro následující léta s cílem, aby vydávané emise byly námětově pestré a zajímavé. Jejich výsledkem bylo mimo jiné vydání aršíku Chráněná flora a fauna Krkonoš v roce 2005, kde se M. Špaček zasadil o to, aby aršík nebyl vytištěn jen ofsetem, ale byla použita i rytina. Účastí na křtu tohoto aršíku a na vernisáži výstavy jeho autorů začaly pravidelně návštěvy M. Špačka na vernisáži jilemnických výstav. Do Jilemnice vždy rád zavítal a těšil se na setkání s autory poštovních známek i s filatelisty. I po ukončení tradice jilemnických výstav v roce 2019 v cestách do Jilemnice společně se svou manželkou pokračoval a byl tu velice vítán. Pane ing. Miroslave Špačku, budete nám chybět!"

V roce 2005 byl vydán aršík Chráněná fauna a flóra Krkonoš a jeho inaugurace se konala před zámkem v Jilemnici, kde současně probíhala výstava volně, známkové a ilustrační tvorby manželů Knotkových (na obr. vpravo). Vedle nich pořadatel akce Slavomil Strnad. Výstavu zahájil Miroslav Špaček.

František Vondruška, bývalý ředitel pošt Jihočeského kraje vzpomíná: „Mirka jsem poznal už v dobách svého studia na Vysoké škole ekonomické, kde zastupoval své nadřízené při přednáškách technologie, to je už před více než 50 lety. Později, od roku 1990, jsme začali úzce spolupracovat při přípravě transformace pošty v samostatný podnik, v němž jsme oba pak pracovali až do odchodu do důchodu. Při společné práci jsem poznal, jak velký odborník a skvělý manažer to je. Vždycky jednal korektně, s cílem řešit problém. U něho se vzácně setkávala obdornost se skvělými vlastnostmi. Byla radost s ním spolupracovat.

Když jsme se poznali víc osobně, zjistili jsme, že máme společné nejen pracovní záležitosti, ale i zájmy ve volném čase. Společným koníčkem byla turistika, na běžkách, na kolech i pěšky. Naší srdeční záležitostí byla Šumava, kde jsme spolu jezdili na běžkách i na kolech více než 20 let. To ale neznamená, že bychom opomíjeli jiná místa. Byli jsme spolu v Beskydech, Jeseníkách, Krkonoších a zejména v Jizerských horách. Zde se Mirek tradičně účastnil Jizerské padesátky. Spo-

lu jsme byli i v Alpách, jak na běžkách, tak na kolech. Na běžkách se dokonce úspěšně zúčastnil známého Vasova běhu konaného ve Švédsku, kde bez přerušení ujel 90 kilometrů, a to za 8 hodin, 5 minut a 21 vteřin!

Nejezdili jsme ale jen po horách, byli jsme ve všech krajích, oblíbené jsme měli Třebořísko a Vysočinu.

Nejvíc času jsme spolu trávil, když už byl Mirek v důchodu a já pracoval i bydlél přes týden v Praze. To jsme od jara do zimy každý den na kolech poznávali okolí Prahy, zejména podél Berounky a Vltavy. V zimě, aby byl důvod se sejít, jsme navštěvovali fitcentrum, a pak jsme zašli na pivo, kam za námi přijížděli i bývalí kolegové žijící v Praze a bylo to takové každotýdenní setkání.

Mirek pro mě byl dobrý kolega v pracovních činnostech, a zejména to byl skvělý kamarád, se kterým jsem poznal spoustu krásných míst po celé republice. Jeho odchod je pro mě ztráta nejlepšího přítele, ale našťastí zůstávají vzpomínky. Bylo mi ctí, že jsem se ve svém životě setkal s tak skvělým člověkem!“

Jiří Řehola, dlouholetý vedoucí oddělení poštovních služeb Ministerstva průmyslu a obchodu: „S Mirkem jsem se znal více než 40 let. Poznal jsem jej jako přednášejícího už během mých studií na Výrobně ekonomické fakultě Vysoké školy ekonomické, kde jsem absolvoval obor ekonomika dopravy a spojů. Někteří mladší čtenáři možná ani nevědí, že v té době obor spoje zahrnoval vedle telekomunikací také pošty. A Mirek už tehdy oživoval naši teoretickou přípravu zajímavými informacemi a poznatky z vlastní praxe. V mém případě byl pak i vedoucím mé diplomové práce s tématem jemu v tu dobu asi nejbližším, tj. z poštovní přepravy. A ani po absolvování VŠE se naše cesty nerozešly. Nejprve mi doporučil místo na Ředitelství mezinárodní poštovní přepravy a posléze mě 'zlanail' na Federální ministerstvo spojů, a to do oddělení poštovní

přepravy, kterému v tu dobu šéfoval. A byl to opravdu skvělý šéf, a to po odborné i lidské stránce.

Po jeho přechodu do pozice náměstka na bývalém Ústředním ředitelství spojů a posléze na České poště, se naše cesty rozešly jen zdánlivě. Agenda, kterou jsem se zabýval na jednotlivých ministerstvech, pod které pošta spadala, tj. mezinárodní vztahy a provoz, totiž vždy měla úzké vazby na samotnou Českou poštu. A byla radost, když lidé jako Mirek a další 'praví pošťáci' v praxi realizovali to, co bylo na mezinárodní úrovni dohodnuto mezi členskými státy Světové poštovní unie. Vzpomínám si, že se dokonce osobně zúčastnil i několika Kongresů tohoto společenství pošťáků celého světa.

Znovu jsme se pracovní více sblížili poté, co se na České poště začal věnovat agendě známkové tvorby. A bylo logické, že jsme jej brzy koptovali do ministerské komise pro přípravu emisních plánů českých poštovních známek, ve které využíval své bohaté znalosti a zkušenosti i z tohoto oboru a ze styků s filatelickou veřejností. Vždy dokázal odhadnout co se bude líbit, co bude mít úspěch, a sám přicházel s řadou zajímavých námětů. Proto jsme byli rádi, že se jednání komise zúčastňoval jako přizvaný expert i po skončení jeho aktivního působení na České poště.

Snad se ani nehodí vzpomínat na Mirka se smutkem. Vždyť to byl tak oblíbený, všestranný a nekonfliktní nejen odborník, ale celkově člověk, ze kterého vyzařoval klid a pohoda. V této souvislosti nelze nezmínout i jeho sportovní aktivity v oblasti volejbalu, lyžování nebo cyklistiky, které jsem vždy obdivoval.

Důkazem jeho vlivu na naši generaci pošťáků budiž i to, jak se mezi námi lavinovitě šířila smutná zpráva o jeho odchodu. Mirku, děkujeme a čest Tvé památce.“

Josef Bendl, už čtyřicet let předseda klubu filatelistů v Břeclavi, zavzpomínal: „S Mirkem jsem se poprvé setkal v roce 1995 při jeho kontrolní návštěvě pošty v Břeclavi. Při rozhovoru přišla řeč i na filatelii, kterou jsme měli oba rádi. Mirek projevoval velký a neutuchající zájem o činnost klubů filatelistů nejen v Břeclavi a Brně, ale i v celé republice. Při společných setkáních jsme rozebírali stav a úroveň novinek České pošty i spokojenost filatelistů s jejich službami. Vzájemně jsme se stále více poznávali a stali se přáteli. Spolupracoval jsem s ním na myšlence Evropských výstav poštovních známek BRNO 2000 a 2005. Rád jsem s ním probíral vývoj ve známkové tvorbě. Tady všude jsem poznával styl jeho práce, jeho smysl pro zodpovědnost i jeho úctu k výtvarníkům a rytčům. Co říci závěrem, byl to čestný a pracovitý člověk, který pro filatelii, a nejen pro ni, vykonal obrovský kus poctivé práce. Za to mu děkuji.“

Ohlasů na smutnou zprávu o úmrtí Miroslava Špačka, otištěnou v minulém čísle Informací, jsme dostali víc. Většinou byly od filatelistů, Informatelů výstav SČF, kteří se s ním při této příležitosti setkali a někteří i spřátelili. Náš zpravodaj však není nafukovací, a tak jsme z nich vybrali alespoň tuhle „břeclavskou“ vzpomínku, vystihující i ty ostatní. I jejich pisatelé o něm hovořili se stejným respektem k jeho pracovitosti a obdivem a vděčností za jeho zaujetí pro filatelii a filatelisty.

Stejnou vzpomínku na svého staršího přítele Miroslava Špačka jsem si uchoval i já. Byl to muž, jakých v životě moc nepotkáte! ■